

[Larsen-Ledet]

Med hensyn til idrætsmedicin og den lægelige behandling af idrætsskader er der efter vores opfattelse behov for mere forskning, det er det offentliges ansvar. Lægerne ville hermed være bedre rustet til at klare de problemer og de skader, der kan opstå rundt omkring ved idrætsudøvelse.

Inge Krogh (KrF):

Som kulturministeren sagde, er det et lidt mærkeligt tidspunkt, denne forespørgsel kommer på, netop hvor man forventer, at der kommer en betænkning om eliteidrætten, der også kommer til at omhandle den folkelige idræt. Den folkelige idræt og eliteidrætten er nøje forbundet med hinanden, og de kan ikke undvære hinanden. Eliteidrætten rekrutteres af den brede, folkelige idræt, og det er sandsynligt, at eliteidrætten animerer flere til at gå ind i den brede idræt.

Der er ret stor forskel mellem eliteidrætten og den brede, folkelige idræt. Den folkelige idræt er en sundhedsfaktor, der giver glæde og velvære til den, der udøver den. Den opøver kroppens funktioner. Den er også i mange tilfælde en social faktor. Den er tilknyttet foreninger, som ofte har et idébetonet grundlag. Man får en fællesskabsfølelse i foreningen, og det har meget stor betydning for hele vores folkelige liv og kultur.

Der ydes meget til idrætten af amter og kommuner, til svømmehaller og idrætshaller. Af de fleste kommuner ydes der et bestemt beløb pr. medlem af foreningen. Disse tilskud kan måske være i fare nu, da man ved, at bloktilskuddene indskrænkes. Man må håbe, at det kan få amter og kommuner til på en eller anden måde at slå bremserne i for, at man gennem aftenskolerne danner hold. Der er den forskel, at hvis man er underviser, træner eller instruktør under fritidsloven, får man en høj løn, hvorimod de instruktører, som gør et meget stort arbejde i foreningerne, hovedsagelig er ulønnede.

Hr. Tinning siger, at der er nogle, der ikke bryder sig om at være medlem af en forening eller klub. Vi må håbe, at der i hvert fald bliver en vis lighed rent pekuniært mellem de 2 former, idet vores foreningsliv lider meget under den praksis, der i øjeblikket er efter fritidsloven, og som jeg nævnte før, er idrætsforeningerne en meget vigtig faktor i vores kulturelle liv.

Eliteidrætten er noget anderledes. Den er, som det er nævnt flere gange, i meget høj grad underholdning. Der er mange tilskuere. De, der udøver den, gør en meget stor indsats, men de bliver meget ofte grebet af konkurrencen, og man ser under de store kampe, at nogle kan bryde sammen, få nervesammenbrud, fordi de føler sig under et meget stort pres. Noget af det pres kan måske skyldes, at man har sponsorer, og at man ved, at hvis man ikke vinder, hvis der ikke ydes en særlig indsats af dette hold, så kommer der mindre fra sponsorerne. Samtidig forlanger sponsorerne selvfølgelig, at der gøres reklame, og det kan virke grotesk at se spillere som levende plakatsøjler, som reklame for en virksomhed, et firma, som fremstiller eller importerer alkohol, eller at en spiller tvinges til at bruge bestemte sko eller støvler, når han spiller.

Det er et stort problem med de økonomiske forhold, vi har i vores land, hvordan man skal støtte, og jeg vil foreslå, at en del af de afgifter, der kommer ind på alkohol, blev øremærket til eliteidrætten. Jeg synes ikke, at det var nogen skade til, at man eventuelt fik en vis forhøjelse af disse afgifter – de er i øjeblikket forholdsvis lave i forhold til, hvad de har været tidligere – og fik det øremærket til eliteidrætten.

(Kort bemærkning).

Kruse Rasmussen (CD):

Det, der får mig herop, er fru Inge Kroghs medfølelse med folk, der dyrker konkurrenceidræt. Det skal fru Inge Krogh ikke have. Det er sundt. Hele livet består af konkurrence – ja, ikke for hr. Tinning. Der var en, der sagde, at hr. Tinning har den indstilling, at alle skal løbe lige hurtigt. Det tror jeg ikke. Jeg tror, at hr. Tinning mener, at alle skal løbe lige langsomt.

Det er sådan, at i alle livets forhold er det vigtigt med konkurrence. Man lærer at måle sig selv, man lærer noget fornuftigt, man lærer nogle livskvaliteter ved konkurrence, og det kan man lige så godt lære på en idrætsplads i stedet for at lære det ved nederlag i livet senere hen.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):